

تمرکز اقتصادی مطبوعات در کشورهای غربی

از : دکتر کاظم معتمدنژاد

در سال‌های اخیر در اغلب کشورهای بزرگ غربی بعثت افزایش فوق العاده هزینه‌های تولیدی و ضرورت سرمایه گذاری‌های سنگین صنعتی، تعداد زیادی از روزنامه‌ها در صحنه رقابت و انحصار طلبی مؤسسات بزرگ مطبوعاتی تعطیل شده‌اند یا به روزنامه‌های دیگر پیوسته‌اند و در نتیجه آن تمرکز اقتصادی مطبوعات شدیدتر و وسیع‌تر گردیده است.

برای آشنائی با این پدیده جدید، تمرکز اقتصادی مؤسسات مطبوعاتی را در کشورهای انگلستان، آمریکا، آلمان غربی، فرانسه، ایتالیا و ژاپن بررسی می‌کنیم:

۱- انگلستان: تمرکز اقتصادی و انحصار طلبی مطبوعاتی، در سال‌های پس از جنگ جهانی دوم در انگلستان سریع‌تر و شدیدتر از سایر ممالک غربی صورت گرفته است. با آنکه انگلستان بعد از سوئد با تناسب جمعیت، دارای پرخواننده‌ترین روزنامه‌های جهان است، در عین حال وضع مطبوعات آن بر اثر تمرکز وسیع روزنامه‌ها، بسیار بحرانی است. بطوری که در سال‌های اخیر ۱۸ روزنامه روزانه و هفته‌نامه این کشور تحت تأثیر رقابت‌های اقتصادی تعطیل شده‌اند.

در حال حاضر پنج گروه عظیم مطبوعاتی بازار مطبوعات انگلستان را قبضه کرده‌اند این گروه‌ها علاوه بر مالکیت چندین روزنامه و مجله در اداره فرستنده‌های تلویزیونی تجارتمی نیز شرکت دارند.

I - گروه Associated newspapers که روزنامه‌های دیلی میل (۱) و اونینگ نیوز لندن و ۱۵ روزنامه شهرستانی و بیش از ۵۰ مجله هفتگی را منتشر می‌سازد.

II - گروه بیور بروک Beaver Brook Newspapers (۲) که صاحب روزنامه‌های «دیلی اکسپرس» و «اونینگ استاندارد» لندن و چند روزنامه شهرستانی است.

III گروه International Publishing که تا سال ۱۹۶۸ بسویله سیل کینگ Cecil King اداره می‌شد،

مهمترین گروه مطبوعاتی انگلستان است. این گروه که در سال ۱۹۶۱ گروه odhams Press را قبضه کرد، اکنون روزنامه معروف «دیلی میرور» و «سان» لندن (دیلی هرالد سابق) و بیش از ۲۰ روزنامه شهرستانی و در حدود ۲۰۰ مجله

را منتشر می‌کند. (۳) IV - گروه Westminster Press Provincial Newspapers

که کنترل ۹ روزنامه شهرستانی و ۴۰ هفته‌نامه محلی را بعهده دارد.

V - گروه تامسون Thomson Fondation که تازه‌ترین گروه مطبوعاتی انگلستان بشمار می‌رود، بوسیله روی تامسون Roy Thomson کانادائی تأسیس شده‌است.

روی تامسون فرزند یک آرایشگر شهر تورونتوی کاناداست که قبل از ورود به انگلستان در کانادا و ایالات متحده آمریکا و آفریقای انگلیسی زبان مالکیت ده‌ها روزنامه و فرستنده رادیویی و تلویزیونی را بدست آورده بود. وی در سال ۱۹۵۴ وارد انگلستان شد و با خرید چند روزنامه، بنیاد تامسون را تأسیس کرد و در سال ۱۹۶۴ از طرف ملکه الیزابت لقب لردی گرفت. گروه تامسون در حال حاضر روزنامه معروف تایمز لندن و هفته‌نامه سندی-تایمز و ۱۲ روزنامه شهرستانی را اداره میکند و رویهم دارای بیش از یکصد روزنامه روزانه و هفته‌نامه و مجله مختلف است. علاوه بر آن در اداره فرستنده‌های تلویزیونی تجارتمی انگلستان و شرکت‌های هواپیمائی و توریستی نیز سهام عمده‌ای دارد.

مسأله تمرکز اقتصادی روزنامه‌ها و ایجاد انحصارهای بزرگ مطبوعاتی، پس از جنگ جهانی دوم دولت انگلستان را

بفکر چاره‌جویی انداخت و به همین جهت در سال ۱۹۴۹ یک «کمیسیون سلطنتی مطبوعات» (۴) را مأمور تحقیق و بررسی در وضع مطبوعات آن کشور کرد و در نتیجه آن یک «شورای مطبوعاتی» برای نظارت در اداره روزنامه‌ها بوجود آمد.

از سال ۱۹۶۰ تمرکز اقتصادی مطبوعات شدت و وسعت بیشتری پیدا کرد. سه گروه بیور بروک، آسویت نیوز پاپرز و انترناشنال پابلیشینگ کورپوراسیون که در سال ۱۹۴۸ - ۴۵٪ تیراژ روزنامه‌های روزانه انگلستان را دارا بودند، در سال ۱۹۶۱ بیش از ۶۷٪ تیراژ را منتشر می‌کردند و اکنون ۸۶٪ تیراژ را در دست دارند. همین سه گروه ۶۰٪ تیراژ روزنامه‌های روز یکشنبه را نیز در اختیار دارند.

به همین سبب دولت انگلستان در سال ۱۹۶۱ یک کمیسیون سلطنتی مطبوعاتی جدید را مأمور تحقیق درباره عوامل اقتصادی و مالی مؤثر در تولید و فروش مطبوعات کرد و این کمیسیون در سال ۱۹۶۲ گزارش تحقیقات خود را منتشر ساخت.

در نتیجه این تحقیقات بمنظور بهبود وضع روزنامه‌ها برای تربیت روزنامه نگاران اقدامات تازه‌ای آغاز شد و یک «شورای ملی تربیت روزنامه‌نگار» ایجاد گردید. در شورای مطبوعاتی نیز نقش مهم‌تری به مردم واگذار شد. یک دادگاه اختصاصی مطبوعاتی برای نظارت بر امور تمرکز و انضمام روزنامه‌ها بوجود آمد و سرانجام در سال ۱۹۶۵ یک قانون خاص در مورد انحصارهای مطبوعاتی از تصویب پارلمان گذشت. به همین لحاظ در سال ۱۹۶۶ وقتی که لرد تامسون برای تصاحب روزنامه تایمز لندن اقدام کرد، ناچار شد قبلاً نظر مساعد کمیسیون انحصارهای وزارت بازرگانی انگلستان را جلب کند. در ژانویه ۱۹۶۶ کمیسیون مختلط «صنعت ملی مطبوعات» انگلستان به یک سازمان خصوصی بازاریابی معروف به Economisit intelligence unit

مأموریت داد درباره وضع اقتصادی روزنامه‌های مهم انگلیسی تحقیق کند. نتیجه تحقیقات این سازمان عقب ماندگی فنی و بحران مالی روزنامه‌های انگلستان را آشکارتر ساخت بر اساس تحقیقات اخیر پیش‌بینی می‌شود که تمرکز اقتصادی مطبوعات این کشور ظرف چند سال آینده تشدید خواهد شد و سه تا چهار روزنامه بزرگ انگلیسی تعطیل خواهند گردید.

به همین سبب اکنون مسأله کمک مالی دولت به مطبوعات مطرح شده است تا از تمرکز و انحصار طلبی بیشتر جلوگیری بعمل آید.

۲- ایالات متحده آمریکا: پس از جنگ جهانی دوم در آمریکا نیز مانند انگلستان مسأله تمرکز اقتصادی مطبوعات مورد توجه دولت واقع شد و برای حفظ رقابت و تضمین آزادی مطبوعات در برابر فشارهای مالی مؤسسات بزرگ، اقداماتی صورت گرفت. به همین سبب در سال ۱۹۴۷ یک «کمیسیون آزادی مطبوعات» تشکیل شد و با همکاری دانشگاه شیکاگو به تحقیق و بررسی درباره مؤسسات مطبوعاتی

- ۱- روزنامه لیبرال نیوز کرونیکل در سال ۱۹۶۰ به این روزنامه ملحق شد و سرانجام تعطیل گردید.
- ۲- لرد بیور بروک مؤسس این گروه که در سال ۱۹۶۵ درگذشت، تا زمان مرگ خود اداره آنرا بعهده داشت.
- ۳- گروه مطبوعاتی Reed که صاحب کارخانه‌های بزرگ کاغذسازی است، برای تصاحب این گروه فعالیت‌های فراوانی دارد.

روزنامه معتبر دی ولت Die Welt را انتشار داد.

اشپرنگر در سال ۱۹۶۸ در حدود ۴۰ درصد تیراژ روزنامه‌های روزانه، ۹۰ درصد تیراژ مجلات آلمان غربی را منتشر کرده است، ۷۰ درصد روزنامه‌های هامبورگ و برلن نیز متعلق به اوست و اکنون تیراژ روزانه نشریات او در حدود ۹ میلیون نسخه است. در حالیکه دومین گروه مطبوعاتی آلمان غربی که در سال‌های ۶۵ - ۱۹۶۶ از انضمام سه مؤسسه Bucerius, Jahr, Gruner (B.J.G.) بوجود آمده است در روز بیش از ۵۰۰ هزار نسخه تیراژ ندارد.

گروه اشپرنگر علاوه بر روزنامه‌های بیلدزیتونگ و دی ولت، روزنامه روزانه برلینر مورگن پست Berliner Morgen Post

و ده‌ها مجله اختصاصی برای جوانان، بانوان، آرایش و مد و معماری و نظائر آن را نیز منتشر می‌سازد.

سایر گروه‌های مهم مطبوعاتی آلمان بعد از اشپرنگر و (B.J.G.) گروه‌های بوئر Bauer و بوردا Burda میباشند که بیشتر مجلات مهورزانه منتشر می‌کنند.

۴- فرانسه: در اوایل قرن بیستم تعداد روزنامه‌های فرانسه فراوان بود و در پاریس و شهرهای دیگر این کشور صدها روزنامه روزانه منتشر می‌شد. ولی در فاصله دو جنگ جهانی تحت تأثیر شرایط دشوار اقتصادی، بتدریج تعداد روزنامه‌ها کاهش یافت و مؤسسات بزرگ مطبوعاتی میدان انتشار و فروش روزنامه‌ها را قبضه کردند. در پایان جنگ جهانی دوم مؤسسات بزرگ مطبوعاتی پاریس بعزت همکاری با آلمان هیتلری در دوره اشغال نظامی فرانسه، تعطیل شد و اموال آنها مصادره گردید و در اختیار روزنامه‌های جدید قرار گرفت. اما دیری نگذشت که مؤسسات مطبوعاتی با نام‌های دیگری شروع به فعالیت کردند و بزودی بر بازار مطبوعات مسلط شدند. بدین طریق دوباره تیراژ روزنامه‌های متوسط و کوچک پائین آمد و بسیاری از آنها تعطیل گردیدند یا در میدان رقابت به روزنامه‌های بزرگ پیوستند. (۲)

و روزنامه‌ها نیز روابط نزدیک برقرار است و بسیاری از مؤسسات در عین حال صاحب چند ایستگاه رادیویی و تلویزیونی تجارتمی و چندین روزنامه و مجله میباشند.

در گزارش سال ۱۹۴۷ کمیسیون «آزادی مطبوعات» آمریکا از گروه‌های بزرگ مطبوعاتی بعنوان «امپراتوری ارتباطات Communications Empire» یاد شده بود. بزرگترین این گروه‌ها در دوره بعد از جنگ جهانی دوم گروه هرست محسوب می‌شد که بوسیله ویلیام هرست در اواخر قرن نوزدهم پایه‌گذاری گردیده. گروه هرست در سال‌های پس از جنگ دوم دارای ۳۶ روزنامه، ۱۳ مجله و ۸ فرستنده رادیویی بود و در مؤسسات تلویزیونی و سینمایی و خبرگزاری‌ها نیز سهام فراوان داشت و ۳۰ میلیون نفر خواننده و در همین حدود شنونده و بیننده از روزنامه‌ها و برنامه‌های رادیویی و فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی آن استفاده می‌کرد. در حال حاضر در ایالات متحده آمریکا ۴۳ گروه مطبوعاتی وجود دارد که مهمترین آنها نیوهاوس New house، سکرایس-هاوارد Scripps-Howard و هرست میباشند و هر کدام از آنها علاوه بر انتشار ده‌ها روزنامه و مجله در اداره ایستگاه‌های رادیویی و تلویزیونی نیز نقش عمده‌ای دارند.

۳- آلمان غربی: روزنامه‌های آلمان در پایان جنگ جهانی دوم با شکست هیتلر تعطیل شد و از سال ۱۹۴۹ با تشکیل جمهوری فدرال آلمان غربی بتدریج روزنامه‌های تازه‌ای ایجاد گردید. مطبوعات معاصر آلمان غربی نیز مانند سایر کشورهای بزرگ صنعتی غرب گرفتار تمرکز و توسعه گروه‌های بزرگ می‌باشد.

گروه اشپرنگر، معروفترین گروه مطبوعاتی آلمان غربی است. آکسل کایزر اشپرنگر Axel caesar springer

مؤسس این گروه در سال‌های ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۸ با اجازه دولتهای غربی که آلمان باختری را در اشغال داشتند، هفته‌نامه‌ها و ماهنامه‌هایی منتشر می‌کرد. در سال ۱۹۵۲ روزنامه عامه پسند بیلدزیتونگ Bild Zeitung را که اکنون پرتیراژترین روزنامه آلمان غربی است (۴۵ میلیون نسخه) منتشر کرد و سال بعد

ورادیویی و تلویزیونی و سینمایی پرداخت. تحقیقات این کمیسیون که در همان سال در گزارشی تحت عنوان «مطبوعات آزاد و مسئول» (۱) منتشر گردید، نشان داد که تعداد روزنامه‌های ایالات متحده آمریکا از سال ۱۹۰۹ با وجود افزایش جمعیت و توسعه فرهنگ در حال کاهش است. بطوری که ۲۶۰۰ روزنامه‌ای که در این تاریخ منتشر می‌شده است، در سال ۱۹۴۷ به ۱۷۵۰ روزنامه تقلیل یافته بود. بموجب این تحقیقات معلوم شد که فقط در ۱۱۷ شهر یعنی یک دوازدهم شهرهای آمریکا بیش از یک روزنامه روزانه منتشر می‌شود و رقابت مطبوعاتی برقرار است و بهمین سبب در ۱۰ ایالت آمریکا بعزت از میان رفتن روزنامه‌های متعدد هیچگونه رقابتی وجود ندارد و مجموعاً تعدادی از روزنامه‌های روزانه که ۴۰٪ تیراژ کل روزنامه‌ها را دارا هستند بدون رقیب می‌باشند.

در گزارش کمیسیون آزادی مطبوعات به توسعه گروه‌ها و انحصارهای مطبوعاتی که هر کدام چندین مؤسسه انتشاراتی و تبلیغاتی را اداره می‌کنند نیز توجه خاص شده بود و لزوم مقابله با آنها یادآوری گردیده بود.

باید در نظر داشت که در ایالات متحده آمریکا در فعالیت‌های وابسته به مطبوعات نظیر خبرگزاری‌ها، مؤسسات چاپ و انتشار مطبوعات و پخش آگهی و همچنین اداره فرستنده‌های رادیویی و تلویزیونی و استودیوهای فیلمبرداری نیز تمرکز و انحصار شدید وجود دارد.

در سال ۱۹۵۵ ده کمپانی سازنده فیلم ۶۰٪ فیلم‌های آمریکائی را تولید می‌کردند و در ۹۲ شهر آمریکا ۷۰٪ سالن‌های سینما را در اختیار داشتند و امور توزیع فیلم را نیز در سراسر ایالات متحده تحت کنترل گرفته بودند. در زمینه آگهی‌های بازرگانی نیز در همین زمان وضع مشابهی موجود بود و ۹۷٪ آگهی‌های پخش شده از رادیوهای آمریکا بوسیله ۱۴۴ مؤسسه تبلیغاتی جمع‌آوری گردیده بود و ۶۰٪ آگهی‌ها را فقط ۱۰ مؤسسه تبلیغاتی در دست داشتند.

در ایالات متحده آمریکا بین مؤسسات اداره‌کننده فرستنده‌های رادیویی و تلویزیونی

1— A free and Responsible press

2— Vuillermoz, André - la concentration économique de la presse quotidienne Francaise (these Droit-Paris 1959)

کاهش تعداد روزنامه‌های روزانه در شهرهای فرانسه در نیم قرن گذشته بدین ترتیب بوده است: در سال ۱۹۱۴، ۹۷ شهر فرانسه دارای روزنامه یومیه بودند در حالیکه در سال ۱۹۶۴ فقط ۶۷ شهر روزنامه داشته‌اند. مسأله مهمتر از میان رفتن رقابت‌های محلی بین روزنامه‌های شهرهاست:

— در سال ۱۹۱۴ - ۲۷ شهر فرانسه هر کدام دارای چهار روزنامه یومیه محلی بودند که با یکدیگر رقابت میکردند. در صورتیکه در سال ۱۹۳۰ شانزده شهر، در سال ۱۹۴۶ دوازده شهر، در سال ۱۹۵۷ چهار شهر و در سال ۱۹۶۴ فقط دو شهر (لیل و مارس) چهار روزنامه روزانه داشتند.

گروههای بزرگ مطبوعاتی فعلی
فرانسه بدینقرار میباشند :

I - گروه فران پار Fran-Par

که اکنون بوسیله روبر سلمون

Robert Salmon رهبری میشود . با کمک

گروه مطبوعاتی معروف هاشت Hachette

تشکیل شده است . گروه هاشت که قبل از

جنگ جهانی دوم علاوه بر انتشار کتاب

چند روزنامه و نشریه را منتشر می کرد و

توزیع و فروش مطبوعاتی را در سراسر

فرانسه در انحصار داشت ، در پایان جنگ

جهانی دوم از فعالیت مطبوعاتی ممنوع

شد ولی اندک اندک باتوسعه فعالیت روزنامه

فرانسوار دوباره سرمایه خود را در این

روزنامه و نشریات وابسته بکار انداخت و در

حال حاضر قسمت عمده سهام گروه فران-پار

و چندین کتابفروشی و مؤسسه بخش و

فروش مطبوعات فرانسه را در اختیار دارد .

گروه فران پار با همکاری هاشت

روزنامه فرانسوار را که پرتیراژترین

روزنامه روزانه فرانسه است و روزنامه

روزانه پاری پری Paris Presse

روزنامه یکشنبه Journal du dimanche

هفتهنامه فرانس دیمانش

France - dimanche

و مجله ال Elle ودهها هفتهنامه و

ماهنامه دیگر را منتشر می سازد . مدیریت

مطبوعاتی این گروه با پییر لازارف

Pierre Lazareff از روزنامه نگاران

معروف فرانسه است .

II - گروه آموری Amaury :

امیلین آموری مؤسس این گروه در دوره

اشغال فرانسه بوسیله آلمانها ، در کنار

رهبران دموکرات مسیحی فرانسه علیه

نیروی اشغالگر مبارزه می کرد و یکی از

گردانندگان مطبوعات مخفی آن دوره بشمار

می رفت . پس از آزادی فرانسه در سال

۱۹۴۴ به پشتیبانی از ژنرال دوگل پرداخت

و در همان سال مجلات ، « چهارراه »

Carrefour و ماری فرانس

Marie - France را منتشر ساخت و

پس روزنامه روزانه « پاریسی آزاد شده »

Parisien Libéré را که جانشین

پاریسی کوچک قبل از جنگ بود انتشار داد .

این روزنامه بزوی پرتیراژترین روزنامه

صبح فرانسه شد و در حال حاضر نیز این

مقام را حفظ کرده است .

اکنون گروه آموری علاوه بر پاریزین

لیبره و کارفور و ماری فرانس چندین

روزنامه روزانه در شهرستانهای فرانسه منتشر

می کند و مجلات « آئینه ورزش » Miroir

des sports ، فرانسه کشاورز

France Agricole و تصاویر جهان

Point de vue-Images du Monde

نیز متعلق به آن است .

مدیریت مطبوعاتی این گروه را کلود

بلاژ Claude Bellanger که از روزنامه

نگاران قدیمی و معروف فرانسه است ، بعهده

دارد .

III - گروه پرو وست Prouvost

ژان پرو وست که اکنون از سرمایه داران

مهم فرانسوی است و دارای چند کارخانه

بزرگ نساجی و قند سازی و کاغذ سازی

می باشد ، قبل از جنگ جهانی دوم روزنامه

معروف پاری سوار را که پرتیراژترین

روزنامه آن زمان بود ، منتشر می کرد و در

کنار آن مجلات ماچ Match و ماری کلر

Marie-Claire را نیز انتشار می داد .

در دوره پس از جنگ جهانی دوم

بدنبال تعطیل پاری سوار و مصادره تأسیسات

آن ، پرو وست قسمت اعظم سهام روزنامه

فیگارو را بدست آورد و مجلات پاری ماچ

و ماری کلر را دوباره منتشر ساخت و اکنون

علاوه بر دو مجله فوق و فیگاروی روزانه

و هفتهنامه های فیگاروی ادبی و فیگاروی

کشاورزی ، چندین مجله دیگر نیز منتشر

می کند و در فرستنده رادیویی تجارسی

لوگزامبورگ هم سرمایه گذاری کرده است .

IV - گروه بوساک Boussac :

مارسل بوساک که از ثروتمندترین سرمایه

داران فرانسه بشمار می رود و صاحب چند

کارخانه بزرگ ماشین سازی و نساجی و

چندین مغازه و فروشگاه بزرگ از جمله

کریستیان دیور است ، روزنامه روزانه

دسترستی اورور Aurore را به مدیریت

روبر لازورنچ Robert la Zurich منتشر

می کند و صاحب چند مجله نیز می باشد .

V - گروه داسو Dassault :

مارسل داسو سازنده معروف هواپیماهای

مستر Mystère و میراژ Mirage

فرانسوی در مطبوعات سرمایه گذارهای

فراوان کرده است . داسو از مؤسسان

روزنامه روزانه پاری پری است که با

همکاری گروه فران پار منتشر می شود .

وی مجله هفتگی ژوردو فرانس Jour

de France را که رقیب پاری ماچ

است نیز شخصاً انتشار می دهد .

VI - گروه دل دوکا Del Duca

جنیو دل دوکای ایتالیائی که در سال ۱۹۳۳

در دوره حکومت فاشیستی موسولینی ، از ایتالیا

به فرانسه رفته است روزنامه پاری ژور

Paris-Jour را منتشر می کند و کنترل

«مطبوعاتی عشق» La presse du Coeur

فرانسه را در دست دارد .

مجلات معروف «مادونفر» Noux deux

و «میمیت» Intimité ، «زنان امروز

Femmes d'aujourd'hui ، «برای شما

Pour vous Madame

و چندین مجله مشابه نیز بوسیله این گروه
منتشر می شود .

در میان گروههای مطبوعاتی دیگر که

در درجه دوم اهمیت قرار دارند میتوان گروه

کاتولیک Bonne Presse را نام برد که

روزنامه روزانه صلیب La Croix

و چند هفتهنامه و ماهنامه را منتشر می کند .

گروه فیلی پاک چی Filipacchi

که از گروههای تازه مطبوعاتی است مجلات

اختصاصی برای نوجوانان منتشر می کند .

گروههای جدید هرسان Hersant

پروینس Provinse نیز در شهرستانهای

فرانسه فعالیت می کنند و هر کدام چندین

روزنامه ایالتی و محلی منتشر می سازند .

۵- ایتالیا : در ایتالیا اغلب مؤسسات

مطبوعاتی بوسیله گروههای بزرگ اقتصادی

و صنعتی اداره می شوند .

I - روزنامه کوریره دل اسرا

Il Corriere della Sera که پرتیراژترین

روزنامه روزانه (۵۴۰ هزار نسخه) ایتالیاست

و در شهر میلان منتشر می شود ، متعلق به

خانواده کرسی Crespi است که اعضای

آن از سرمایه داران بزرگ ایتالیا می باشند

و صاحب کارخانه های نساجی هستند .

II - روزنامه لانستامپا La Stampa

که دومین روزنامه ایتالیاست و در شهر

تورن چاپ می شود ، بوسیله گروه صنعتی

اتومبیل های فیات اداره می گردد .

چند روزنامه مهم دیگر نظیر جیورنو

Il Giorno در میلان ، مساجرو

Messaggero در رم ، لانازیون

La Nazione

در فلورانس و تمپو Il Tempo در رم نیز

بوسیله صاحبان کارخانه های نساجی و قندسازی

و سیمان سازی اداره می شوند .

۶- ژاپن : مطبوعات ژاپن در دوره

پس از جنگ جهانی دوم پیشرفت های سریع

و فوق العاده ای کرده است . تیراژ کل روزنامه

های روزانه ژاپن که در سال ۱۹۵۰ در

حدود ۲۶ میلیون نسخه بود ، در سال

۱۹۶۶ از ۴۵ میلیون نسخه تجاوز کرد .

در حال حاضر با آنکه یکصد روزنامه

روزانه در ژاپن منتشر می شود ، بازار

مطبوعات در قبضه سه روزنامه بزرگ است :

I - روزنامه آساهی شیمبون

روزنامه آساهی شیمبون که پرتیراژترین

روزنامه جهان بشمار می رود ، در حدود

۹۰ میلیون نسخه منتشر می کند و در پنج

شهر ژاپن چاپ های جداگانه دارد .

II - روزنامه یوموری شیمبون

Yomouri Shimbun که در حدود ۸

میلیون نسخه تیراژ دارد و مانند آساهی

در پنج شهر چاپ می شود .

III - روزنامه ماینی چی شیمبون

Mainichi Shimbun روزانه ۷ میلیون

نسخه منتشر می کند .